

ชื่อเรื่อง นโยบายสาธารณะด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : การศึกษาทางเลือก

ชื่อผู้แต่ง สุกัญญา เศษขุนทด

ปี พ.ศ. 2561

บทคัดย่อ

ระบบการศึกษาไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดจัดการศึกษาได้สามรูปแบบ คือ 1) ในระบบ 2) นอกโรงเรียน และ 3) ตามอัธยาศัย การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาทางเลือกสำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทยควรเป็นอย่างไร และเพื่อค้นหาข้อเสนอเชิงนโยบายสาธารณะด้านการศึกษาที่เหมาะสมกับกลุ่มชาติพันธุ์ที่เหมาะสมในบริบทประเทศไทยควรเป็นอย่างไร จึงจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสนทนากลุ่มมีผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 18 คน จากกรณีศึกษา 2 แห่ง คือ ศูนย์การเรียนรู้หมู่บ้านแพรกสาละวิน บ้านแม่ลามาน้อย ต.แม่สามแลบ อ.สบเมย จ.แม่ฮ่องสอน และศูนย์การเรียนรู้มอวาดี บ้านหนองมณฑา ต.แม่วิน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ปกากะญอ ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาทางเลือกรูปแบบ “ศูนย์การเรียนรู้” มีความเหมาะสมสำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย และหัวใจสำคัญในรูปแบบ (Model) นำไปสู่โอกาสบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยบรรลุ 4 เป้าประสงค์ จาก 10 เป้าประสงค์ และตอบโจทย์เกณฑ์ตัวชี้วัด 6 ตัวชี้วัดจาก 17 ตัวชี้วัด มีข้อเสนอเชิงนโยบายทางกฎหมายต่อฝ่ายนิติบัญญัติ คือ การระบุในกฎหมายว่าด้วยสิทธิขององค์กรชุมชนและองค์กรเอกชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์การเรียนรู้ พ.ศ. 2555 ข้อ 13 ต้องระบุว่าศูนย์การเรียนรู้ “ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านเงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาและสิทธิประโยชน์อื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด”